

A TATAI EVANGÉLIKUS GYŰLEKEZET KÖRLEVELE

1995. Advent

„Ne féljete, mert íme hirdetek nektek nagy örömet, amely az egész nép öröme lesz: Üdvözítő született ma néktek...”

Lk 2,10-11a

Ne félj!

Ezt mondta az Úr angyala Zakariásnak, Máriának és azoknak a pásztoroknak is, akik őrkdtek éjszaka nyájuk mellett. Amikor nem a hétköznapok gondolatmenete szerint peregen az események, bizony gyakran elfogja az embert a félelem. Jézus tudta ezt, s ezért ajkát sokszor elhagyták a bátorítás ezen szavai. Azt gondolom a ma emberének – nemcsak itt Magyarországon, de itt talán különösen is – szüksége van bátorításra. A ma embere gyakran fél, s többnyire nagyon is alapos oka van erre.

Félnek, leginkább a kiszámíthatatlannak tűnő holnaptól, amely gyötör mindennapos valósággá válhat munkanélküliségben vagy éppen feladatözönben, melyeknek képtelenség megfelelni: teljesítménykényszer szorításában nap mint nap, iskolában vagy munkahelyen; betegségben vagy talán egészségben, de elviselhetetlennek tűnő munka- vagy életkörülmények miatt. Egyszóval: fél-elemre ok hamar adódhat, biztonság és nyugalom egyik pillanatról a másikra kínzó bizonytalansággá válhat. Jó, ha ilyenkor hallja az ember, nem magától hanem embertársától, Igéből lelkiismeretén keresztül Istenétől: Ne félj! Ahogyan az édesanya ölében a gyermek számára elcsitulni látszik a háborgó világ, úgy talál békességet és megnyugvást a hívó ember is az Isten szava segítségével. Az Istenben bízó ember tudja, hogy nincs egyedül, mellette van, hordozza őt az Isten.

„hirdetek nektek nagy örömet”

– mondta az angyal a pásztoroknak. Pál apostol is ezzel az örömmel a szívében kelt háromszor útra, hogy bejárja a római birodalmat és zsidóknak, pogányoknak egyaránt hirdesse a Krisztust. Ezt a nagy örömet igyekeztek továbbadni neves és névtelen prédikátorok hosszú évszázadokon át katedrálisok vagy kicsiny falusi templomok szószékein; vagy éppen árokparton őszinte testvéri beszélgetésben adta át egyik ember a másiknak. Nagy ez az öröm, mert nem embertől származik. Olyan dimenzióból jön ez, s kristályosodik ki lelkünkben, amelyet csak vágyunk egész életünkben, de teljességgel megismerni soha nem tudunk. Talán ebben is van vonzása.

„egész nép öröme lesz”

... tehát mindenkié... vagy mégsem? Az övéhez jött Jézus, de az övéi nem fogadták

be. A kereszténység első évszázadaiban – egészen a 4. századig – kisebbségben voltak Jézus követői. Egész nép öröme, mindenkié? Kétkedő felhangok kísérik ezt a kijelentését az angyalnak – vagy prófécia ez, ami majd az idők végén egyszer beteljesül? Úgy néz ki, hogy az egész nép öröme soha nem lesz ez az öröm... optimista statisztikák szerint mintegy kétmilliárd keresztény – papíron! – él ma a világon... egyharmada a Föld lakosságának. Nehéz megérteni, elfogadni a büszke embernek az isteni ténny:

„üdvözítő született ma néktek”

Vagyis Megváltó. De a ma emberének többnyire nem kell megváltó, nem akar szabadulni, jobb neki így, ahogy van: langyos liberalizmusába befészkelve... Mert még nem csömörlött meg önközpontúságától, még nem élvezte ki eléggé a világot, még nem döbbsen rá: a teremtés értelme nem önmaga. Sajnos a kereszténységen belül is sokan vannak, akik hiszik Jézus váltásáldozatát, de nem élnek belőle, vallják a bűnök bocsánatát a Krisztusban, de nem mindennapos valóság számukra. Sok keresztény van, aki üdvözítőként elfogadta a Názáretit, de ez csak az övé, s nem kívánja, nem is akarja ezt az örömet közösségben megélni, megosztani. Az Üdvözítő nem csak az enyém, hanem a *miénk*. „Az Isten országa *bennetek, közöttük van*” – mondja Jézus. Nincs alternatívája a Krisztushoz-tartozásnak: „othon imádkozom/olvasom a bibliát” hamis öngazolása ne nyugtasson meg senkit: semmi nem pótolja a közösséget, amelyben együtt dicsérik az Istent... Ebbe a közösségbe hív mindannyiunkat ebben az adventben is az Isten Szentelke, hogy megerősödvé, feltöltekezve lelkileg tudjunk jobbak, türelmesebbek, szeretetteljesebbek lenni 1996-ban, mint amilyenek voltunk 1995-ben...

ÜNNEPI ALKALMAINK

December 24. Vasárnap

Karácsony esti istentisztelet
15 órákor (gyermek bevonásával)

December 25. Hétfő

Istentisztelet de. 9 órákor, úrvacsorával

December 26. Kedd

Istentisztelet de. 9 órákor, úrvacsorával

December 31. Vasárnap

Óév esti istentisztelet 18 órákor

Január 1. Hétfő

Újévi istentisztelet de. 9 órákor,
úrvacsorával

Január 6. Szombat

Vízkereszt ünnepi istentisztelet
du. 5 órákor

Erős vár a mi Istenünk!

Luther-év 1996

Eisenach és Wartburg

Gazdag programmal várja Eisenach és Wartburg városa 1996-ban látogatóit a Lutherév alkalmából. Ezzel nemcsak a reformátor halálának 450. hanem a wartburgi várba érkezésének 475. évfordulójára is emlékeznek. Ez a rendezvénytársorozat nagy „turista-mágnes” lesz jövőre Thuringiának.

Wartburg várába mentette meg Luthert Bölcs Frigyes szász választófejedelem, s mint „lovagnak” adott védelmet a worms birodalmi gyűléstől. A birodalmi gyűlés az egykori ágostonrendi szerzetest arra szólította fel, hogy vonja vissza reformatori iratainak (A német nemzet keresztény nemességéhez; Az egyház babilóni fogságról; A keresztény ember szabadságáról) téziseit. A pápa csatatkozhatalanságának kritikáját nem vonta vissza. „Itt állok, másé nem tehetek, Isten segítsen engem. Ámen.” – mondta Luther. Ezzel birodalmi átkot vont magára, ami azt jelentette, hogy jogállás nélkülivé vált; bárki kifoszthatta, megölhette.

Mint György lovag talált tehát Luther védelmet Wartburgban. Itt fordította le alig tíz hét alatt az egész Újszövetséget görög-ről németre. Luther 1546. február 18-án halt meg. Ez számos egyházi rendezvénynek adja majd az alapját, természetesen Wartburgban is. „Luther Márton mint ember, és környezete” a témája annak a nagy wartburgi kiállításnak, ami március 1-től október végéig látható. Nemcsak Luther hatását Wartburgra, hanem életének egészét mutatja be ez a kiállítás. Mintegy 400 négyzetméteren mutatják be Luther személyes életkörülményeit, de nem kevésbé teológiai és reformatori írásait. Mindezeknek egy háromnapos tudományos tanácskozást is szerveznek, ami májusban kerül megrendezésre. Mintegy félmillió látogatóval számolnak a rendezők. A Wartburg Alapítvány ezen kiállítását további rendezvények egészítik majd ki a többi eisenachi Luther-városokban. Pl. a Bach-ház egy dokumentációt tervez az egyházi zenéhez, a Luther-ház 1996. március 1-től új állandó kiállítással nyílik meg. Látványos tehát akad majd elég. Valószínű, hogy a tatai gyülekezetből nem jutnak el sokan ezekre a rendezvényekre, de mindenestre figyelemmel kísérjük, s később visszatérünk rá.